

Solskiego Ludwika

Dzielnice: Żoliborz

Osiedla: Stary Żoliborz

Atrybuty: Nazwy własne Nazwy osobowe Imiona i nazwiska

Rok utworzenia nazwy: 1960

Opis

Ludwik Solski wł. Ludwik Napoleon Karol Sosnowski (1855-1954) - aktor, reżyser. Pochodził z Gdowa niedaleko Wieliczki, kształcił w Tarnowie, jednak nie ukończywszy gimnazjum wyjechał do Krakowa, gdzie został statystą w teatrze (niektóre źródła podają, że uzupełnił wówczas swoje wykształcenie, kontynuując je nawet w Wolnej Wszechnicy). Debiutował w 1876 roku na scenie jednego z warszawskich teatrzyków ogródkowych, występując wówczas pod nazwiskiem "Mancewicz". Do 1883 roku nie związał się na stałe z żadnym teatrem, zmienił jednak pseudonim na "Solski", przyjmując identyczny, jakim posługiwała się jego pierwsza żona. Grywał na scenach krakowskich, chociaż ścigany był listem gończym za odmowę służby wojskowej. Około 1900 roku przeniósł się do Lwowa, po czym w 1906 roku został dyrektorem Teatru Miejskiego w Krakowie. Po siedmiu latach - wraz ze znaczną częścią swojego zespołu - wyjechał do Warszawy i dołączył do grona pracowników założonego przez Arnolda Szyfmana Teatru Polskiego. W dwudziestolecie międzywojennym był dyrektorem Teatru Rozmaitości a także sceny Narodowej. Specjalizował się w rolach komediowych (Łatka w "Dożywociu" A. Fredry, Harpagon w "Skąpcu" Moliера), ale w pamięć widzów zapadł dzięki rolom w dramatach Stanisława Wyspiańskiego (Stary Wiarus w "Warszawiance" czy Gospodarz w "Weselu"). Przez wiele lat mieszkał w kamienicy w alejach Jerozolimskich 31. Okres okupacji hitlerowskiej spędził w stolicy, jednak po upadku Powstania Warszawskiego został konspiracyjnie wywieziony do Krakowa. Tam natychmiast włączył się w ruch kulturalny, prawie natychmiast organizując scenę teatralną. Grał do ostatnich dni życia - w V 1954 roku w warszawskim Teatrze Polskim obchodził swój jubileusz przedstawieniem "Zemsty" Aleksandra Fredy, gdzie wcielił się w rolę Dyndalskiego. W trakcie osiemdziesięciu lat pracy scenicznej zagrał blisko 1000 ról, w tym także partii operowych. Jeszcze przed wojną nakręcony został film "Geniusz aktorstwa", w którym przedstawiono jego postać. Zmarł w Krakowie.

Spoczywa:

Groby Zasłużonych na Skałce w Krakowie.

Do 1979.01.01 był patronem dzisiejszej ul. płk. Stanisława Dąbka.

Ciekawostki

Stan obecny:

Nr 1: Dom piętrowy. Dołączony bokiem do nr 3.

Nr 3: Dom dwupiętrowy. Dołączony do nr 1.

Nr 5: Dom piętrowy. Połączony z nr 7. Identyczny z nr 9.

Nr 7: Dom piętrowy. Połączony z nr 5, wysunięty względem niego do przodu. Identyczny z nr 11.

Nr 9: Dom piętrowy. Połączony z nr 5, wysunięty względem niego do przodu. Identyczny z nr 5.

Nr 11: Dom piętrowy. Połączony z nr 5, wysunięty względem niego do przodu. Identyczny z nr 7.

Data nadania nazwy: 1960.05.05
